

denne Betænkning og det Lovforslag, som er fremsat af det irske Landbrugsministerium. Det viser sig altsaa, at i et af vore Konkurrencelænder, Irland, er man gaaet til at lade alle Mejerier blive stillede under offentlig Kontrol, hvad angaar Renlighed m. m. ved Behandlingen af Mælken og Smørret. Tro de Herrer saa ikke, det vilde være meget godt, hvis vi gik til det samme her i Danmark? Tror De ikke, det vilde være særdeles heldigt og en særdeles god Reklame for det danske Smør?

Nu siges der fra den anden Side, at det er ganske unødvendigt, for alting er, som det bør være paa vore Mejerier. Jeg skal selvfølgelig ikke fremdrage de Ting, jeg mener kunde være anderledes der. Det er ikke saa overordentlig meget, der behøver at rettes, og hvis jeg fremdrog saadanne Smaating, kunde det maaske gøre Skade, idet vore Konkurrenter kunde sige: Saadan og saadan er der blevet sagt i det danske Folketing om de danske Mejerier. Men jeg vil sige en Ting: Naar man ser paa, hvad der staar i andre Regulativer, som ere udstedte, f. Eks. for Fabrikker eller andre Virksomheder, hvor det ikke er nær saa nødvendigt, som i Mejerierne at have hygiejniske Regulativer, vil man opdage, at der ikke ad Frivillighedens Vej er gjort, hvad der kunde gøres her hjemme. Der staar f. Eks. i Fabrikloven, at forinden nogen Lærling antages til Arbejde i nogen af de Virksomheder, som ere undergivne Fabrikloven, skal vedkommende Lærling møde med Lægeattest for, at han er rask, i det hele kan taale Arbejdet, og navnlig skal Lægeattesten gaa ud paa, at vedkommende Lærling ikke har Tuberkulose i smittefarlig Form eller overhovedet Tuberkulose. I de Regulativer, der ere udstedte for Bagerier og i det hele for Virksomheder, der tilberede Fødemidler, er der meget strenge Bestemmelser om, at ingen af dem, der beskæftiges der, maa være behæftet med smitsomme Sygdomme, særlig ikke smittefarlig Tuberkulose. Mig bekendt findes der ikke noget Mejeri i Danmark, hvor man ad Frivillighedens Vej har truffet Bestemmelse om, at inden Personale antages, undersøges det, hvorvidt de have smittefarlig Tuberkulose, eller om, at man afskediger dem, hvis de have det. Jeg skal kun nævne denne eneste Ting, fordi jeg ikke aner, hvor mange Mejerister der har Tuberkulose. Det kan være, at slet ingen Mejerister har det, og det er kun en Bestemmelse, som refererer sig til andre Lovgivningsbestemmelser. Men naar Forholdet er det, at man for Tilberedning

af andre Fødevarer træffer den Art Bestemmelser, vil det være naturligt ogsaa at træffe disse Bestemmelser vedrørende Tilberedning af Smør og Mejeriprodukter i det hele, netop fordi Mejeriprodukter høre til de Produkter, som ere mest modtagelige for den Slags Ting, høre til de Produkter, som maaske i de givne Tilfælde kunne blive mest smittebærende. Det er altsaa en Bestemmelse, jeg kunde tænke mig burde staa i et saadant hygiejnisk Regulativ.

Jeg kunde fremdeles tænke mig, at der i et saadant hygiejnisk Regulativ skulde staa, at samtlige Mejerier burde være forsynede med Ishuse og Kølerum. Det er ogsaa en af de Ting, som ikke altid findes, og det er Mangelen deraf, der har fremkaldt Klager over, at det danske Smør ikke fremkommer i tilstrækkelig god Tilstand. Det er ikke afkølet tilstrækkeligt paa Mejerierne. Se, naar man har paaapeget saadanne Punkter, paa hvilke der er Mangler, kan det ikke hjælpe at sige, at Frivillighed er det bedste, og at der ikke behøves Statskontrol. Jeg kan forstaa denne Følelse hos Landboerne, fordi de ere meget frihedselskende og ikke ville have, at nogen maa blande sig i deres Sager. Men jeg tror, de se ganske fejl paa dette Spørgsmaal. Det vilde være uvurderlig godt for dem at kunne sige, at alting er her kontrolleret af den danske Stat, og at der ikke paa noget som helst Sted og i nogen som helst Henseende er noget, som ikke er rigtigt. Det vilde være en mægtig Reklame og en udmærket god Ting.

Hvad jeg her har sagt om Renligheden og Hygiejnen, gælder til en vis Grad ogsaa det, der bestemmes i Lovforslaget om Lurmærket. Jeg var i sin Tid med til mange Forhandlinger, da der var Tale om at indføre Lurmærket for alt dansk Smør. Jeg tror, Lurmærket er et i høj Grad tveægget Sværd. Da den Sag i sin Tid var fremme, blev der sagt meget pro et contra, og der kan naturligvis vedblivende siges meget pro et contra om den. Nu er Mærket en Beskyttelse, som den danske Stat yder alt dansk Smør. Men saa kunde det ogsaa være rigtigt, at der stilles nogle Fordringer fra Statens Side. Jeg skal i den Henseende nævne et af vore Konkurrencelænder: Australien. I Australien, hvor der ligeledes findes Lovbestemmelser, der gaa ud paa, at alt det Smør, der eksporteres under Regeringens Kontrol, skal være mærket med Udførselslandets Navn — uden at man dog der har foretaget en